

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **V. P.**, zast. Mgr. Michaelou Folberovou, advokátkou se sídlem Boloňská 602, Praha 10 - Horní Měcholupy, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2013, čj. OAM-20/LE-BE02-K01-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2015, čj. 49 Az 18/2013-74,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Michaele Folberové, advokátce, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **6800 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví žalobci neudělil mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalovaný neshledal pro udělení mezinárodní ochrany dostatečnými tvrzení žalobce, že se obává o život, jelikož se ve vlasti stal svědkem možného trestného činu a následně měl prý v důsledku toho potíže, dále že dostatečně neovládá moldavský jazyk, v důsledku čehož od lidí slýchal, ať si vezme kufry a odjede do Ruska, či že se stará o děti své známé, rovněž státní příslušnice Moldavské republiky, která v ČR pobývá na základě povolení k trvalému pobytu. Žalobce ve své žádosti výslovně uvedl, že nebyl nikdy členem žádné politické strany ani jiné organizace, a nikdy se ve své vlasti politicky neangažoval. Dále neuváděl žádné problémy se státními orgány své země. Ze země odešel pouze z důvodu, že se stal svědkem činu, kdy dva muži nesli pytel, jehož obsah sice žalobce neznal, ale domníval se, že mohlo dojít k trestnému činu, a tito muži žalobce viděli. Obavu o svůj život žalobce nabyt poté, co do místa jeho bydliště dvakrát někdo telefonoval s dotazem, kdo v daném místě bydlí. Žalobce sám uvedl, že neví, zda k nějakému trestnému činu došlo a neznal ani identitu dvou

zmiňovaných mužů. Dva telefonáty žalovaný označil za jedinou potíž, které byl stěžovatel ve své vlasti vystaven. Žalobce o udělení mezinárodní ochrany požádal až v roce 2013, přestože do ČR přicestoval již v roce 2011. Žalobci přitom již v minulosti byl jednou vydán výjezdní příkaz a byl zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Pokud jde o tvrzení žalobce, že v ČR pečuje o děti své známé, žalovaný toto tvrzení neshledal jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany, neboť žalobce k těmto dětem ani k jejich matce nemá žádný rodinný vztah, dělal to dobrovolně v době, kdy rodiče dětí byli v práci.

[2] Žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného krajský soud zamítl rozsudkem označeným v záhlaví. Žalobce proto proti rozsudku krajského soudu podal kasační stížnost.

[3] V kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Tvrdí, že krajský soud nesprávně vyhodnotil jeho pronásledování. Stěžovatel již dříve tvrdil, že se hlásí k rusky mluvící menšině a že se obává pronásledování ze strany zločineckých struktur. Policejní orgán mu žádným způsobem nepomohl, jeho domovský stát nebyl schopen nebo ochoten mu odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu ze strany zločineckých struktur. Moldavsko se přitom vyznačuje vysokou kriminalitou a korupcí. Vzhledem k tomu, že stěžovatel opouštěl svou zemi ve spěchu, nemohl shromáždit dostatečné množství důkazů o pronásledování ze strany zločineckých struktur.

[4] Stěžovatel se také domnívá, že mu měl být udělen tzv. humanitární azyl, neboť se již začlenil do české společnosti, učí se český jazyk a v ČR i pracuje. Vede rodinný život s paní M. (*v řízení před žalovaným uváděl, že jde o známou, nyní již uvádí, že jde o družku -pozn. NSS*), o jejíž děti pečuje, včetně její tělesně postižené dcery. Doplnkovou ochranu stěžovatel požadoval z důvodu, že v případě návratu do země původu by mu hrozilo, že ho zločinecká skupina vyhledá a dopustí se na něm násilného trestného jednání, čímž by byl ohrožen na životě a hrozila by mu vážná újma nebo smrt. Stěžovatel rovněž napadá závěr krajského soudu o účelovosti podání žádosti o mezinárodní ochranu, kterou stěžovatel podal dlouho poté (leden 2013), co přicestoval do ČR (r. 2011). O této možnosti se stěžovatel prý dozvěděl až následně. Závěr krajského soudu o účelovosti žádosti o mezinárodní ochranu považuje stěžovatel také za nepřezkoumatelný. Konečně, krajský soud se dle stěžovatele nezabýval ani tím, jakým způsobem jsou ohroženi občané Moldavské republiky zločineckými strukturami na území Moldavska.

[5] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s., zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Kasační stížnost podmínky přijatelnosti nesplňuje, neboť všechny v ní rozvedené otázky jsou již dostatečně zodpovězeny ustálenou judikaturou NSS.

pokračování

[7] Rozhodnutí krajského soudu předně není nepřezkoumatelné (k tomu např. rozhodnutí NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Důvody, proč se krajský soud nevěnoval hodnocení ohrožení občanů Moldavska zločineckými strukturami, jednoznačně vyplývají ze čtvrtého odstavce na s. 8 napadeného rozsudku. Stejně tak z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývají i důvody, které krajský soud vedly k závěru o účelovosti žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu, viz zejména s. 9 napadeného rozsudku.

[8] Stěžovatel jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany ve své žádosti uváděl obavy z vyhrožování a pronásledování pachateli údajného trestného činu, jehož byl stěžovatel svědkem v zemi původu, dále, že je příslušníkem rusky mluvící menšiny a konečně, že pečuje o děti své známé (nyní údajně družky). Tyto důvody ovšem k udělení mezinárodní ochrany nepostačují; k tomu srov. např. rozsudky zdejšího soudu týkající se pouhých obav žadatelů o mezinárodní ochranu z pronásledování či otázky obecných tvrzení o pronásledování ze dne 27. 6. 2005, čj. 4 Azs 395/2004-68, ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005-54, ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 7/2004-37, ze dne 2. 3. 2005, čj. 4 Azs 271/2004-58, č. 1347/2007 Sb. NSS, ze dne 31. 10. 2003, čj. 4 Azs 23/2003-65, přímo ve vztahu k Moldavské republice rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, čj. 4 Azs 38/2003-36, a dále ze dne 18. 12. 2003, čj. 6 Azs 45/2003-49, ze dne 14. 1. 2004, čj. 5 Azs 25/2003-94, ze dne 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004-48, ze dne 26. 3. 2008, čj. 2 Azs 71/2006-82, ze dne 19. 5. 2004, čj. 5 Azs 63/2004-60, č. 364/2004 Sb. NSS, ze dne 16. 9. 2008, čj. 3 Azs 48/2008-57, či ze dne 17. 8. 2005, čj. 4 Azs 409/2004-69.

[9] Smyslem práva azylu je poskytnout žadateli ochranu. Nejde však o ochranu před jakýmkoliv negativním jevem v zemi původu; nárok na udělení azylu vzniká jen z důvodů vypočtených v § 12 zákona o azylu (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 6. 11. 2003, čj. 6 Azs 12/2003-49). K otázce účelovosti podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany srov. též např. rozsudky zdejšího soudu ze dne 20. 10. 2005, čj. 2 Azs 423/2004-81, či ze dne 7. 7. 2005, čj. 4 Azs 287/2004-72. K hodnotě vlastní věrohodné výpovědi žadatele o mezinárodní ochranu jako důkaznímu prostředku se zdejší soud vyjádřil již v minulosti zejména v rozsudku ze dne 21. 12. 2005, čj. 6 Azs 235/2004-57.

[10] Možností udělení doplňkové ochrany z důvodu ochrany soukromého a rodinného života se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudcích ze dne 28. 11. 2008, čj. 5 Azs 46/2008-71, a ze dne 25. 1. 2013, čj. 5 Azs 7/2012-28, č. 2836/2013 Sb. NSS. Tyto podmínky stěžovatel zjevně nesplňuje.

[11] K otázce udělení humanitárního azylu se pak zdejší soud vyjádřil např. v rozsudcích ze dne 15. 10. 2003, čj. 3 Azs 12/2003-38, ze dne 22. 1. 2004, čj. 5 Azs 47/2003-48, a ze dne 11. 3. 2004, čj. 2 Azs 8/2004-55, ve kterých zdůraznil, že posouzení této otázky spadá do správního uvážení žalovaného a je přezkoumatelné toliko z pohledu dodržení procesního postupu a případného porušení zákazu libovůle.

[12] Pro shora uvedené zdejší soud neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje

vlastní zájmy stěžovatele. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, nebyl ani shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Zdejší soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[14] Ustanovené zástupkyni se dle § 35 odst. 8 s. ř. s. s přihlédnutím k § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. c) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování za dva úkony právní služby (sepsání kasační stížnosti, porada s klientem doložená záznamem o jednání ze dne 13. 7. 2015, č. l. 20 spisu NSS) a paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč za každý úkon právní služby, tj. částka 2 x 3100 Kč plus 2 x 300 Kč, celkem 6800 Kč. Ustanovená zástupkyně v kasační stížnosti uvedla, že není plátkyní DPH. Repliku jako úkon právní pomoci soud nevyhodnotil, neboť pro řízení již nic nového nepřinesla.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu